

Научен и Чинтулово, свирнята с кавал и танца на Света Елена, лечебните гробове на светци, както и утвърждаването на локалния Свети Илия Чинтуловски, паралелно и Свети Димитър Чинтуловски, чрез превръщането им в субститут на високия персонаж на Свети Илия от божествения християнски пантеон.

Много силно присъствие в сакралната топография има казълбашкото село Ябланово, Котленско. Най-вече с осемте тюрбета на светци и със съпровождащите ги легенди за живота и чудесните им дела, както и празниците с курбани в тяхна чест и други религиозни практики. (Миков, Алексиев 2003: 70-87; Ников 2010: 119-122, 127) Както и с тюрбето Али баба, намиращо се на висок връх южно от селото, известно още и като тюрбе Свети Илия!!!, защото някога местното християнско население посещавало мястото на Илинден в чест на Свети Илия. (Ников 2010: 126-127) Най-разпространена сред местното население е легендата за създаването на селото от дошли светци, водени от Али баба, които по негово предложение всеки хвърля по една стрела и на мястото, където са паднали са гробовете (тюрбетата) им. (с вариант на мястото на попадението се основава село). (Миков, Алексиев 2003: 70-71; Миков, личен архив, Ябланово, 1987: 12; Демирев, личен архив, с. Ябланово, 1987: 5) А на Али боба стрелата се върнала на върха Боба конду (Боба конаа, Софра йери) и там се основало не село, а тюрбе. (Ников 2010: 127)

Джамията, като мюсюлмански храм съществува в рамките на селището. Но в извънселищното пространство, макар и рядко, се среща наименование на местност Джамията (с. Божевци, Гергевец, Крушаре, Бозаджий, Голямо Чочовенчешма, Стара река - махала в селото - Дечев, Демирев 2012: 257). Това е следствие от процеса на изчезване на мюсюлманско селище, за което е съхранено знание, че е имало джамия, както и за мястото ѝ. Така остава само топоним,